

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Herr Panthakaks Historie (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 10. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297898560.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

var - - - en from, andægtig, stræng Kone - - Jomfrue eller Enke, gift eller ugift havde de i lang Tid ikke kundet komme efter - men at hun saae temmelig got ud, saaledes, som Folk seer fleest - at der gik mange MandsPersoner ud og ind hos hende, som alle kaldte hende Søster - at, endskjønt de ikke var de Folk, der bekymrede sig om, hvad andre tog sig for, dette Søsterskab dog i Begyndelsen var faldet dem noget mistænkeligt; men at alle disse Brødre var af et saa alvorligt, saa sygeligt, saa nedslaaet Udseende, at de ikke selv vidste, hvad de skulde sige derom - at endelig Himmelen - eller som Herr Panthakak i sin Misfornøjelse pleyede at udtrykke sig - Fanden havde ført en Broder igjennem F*** - Byen, hvor hun dengang opholdt sig - at denne Broder, der ventelig var den yngste af dem alle, var høy, vel ved Magt, af en frisk Farve, og trods sin store Paryk, sine sorte Klæder sine Halv-Ermer og sine dybe Suk, et andet Menneske saa ligt, at han, som han selv tilstod, ofte skammede sig derved - at 11 han imidlertid, saalænge som han blev der i Byen, var meget andægtig, og i sær aldrig forsømte nogen af sin Søsters Bede-Timer - Videre fortalte de, at hun kort efter denne Broders Bortreyse, havde faaet Brev, som hun sagde, fra sin Mand, med Begjæring ufortøved, at komme til ham i Holland - Ved denne Leylighed havde de først faaet at vide, at hun var gift - - Efter to Aars Forløb var hun uformodentlig kommet tilbage, med sin lille Christian i Skjødet - just vores Herr Panthakak - Hun var i dyb Sorg, som hun bar til sin Død - følgelig maatte hun vel være blevet Enke. - Efter den Tid opoffrede hun sig reent til Brødrenes Beste, og skyede meer end nogentid før al Omgang med de andre, som hun kaldte Verdens Børn; men om man og, for got Naboeskabs Skyld, engang imellem saagot som paatvang sig hende; saa kunde man dog ikke faae hende til at tale om andet, end om Tidernes Fordærvelse og de forestaaende Lande-Plager - Naar man uskyldig viis bragte hendes Mand paa Tale, saa fordreyede hun Øynene, sukkede dybt og svarede med et Sprog af Bibelen - Nogle var gaaet saa vit, at de havde spurgt hende, om han ikke heed Kùchlein; thi saaledes skrev hun sig, men de havde aldrig faaet andet Svar, end enten at hun Dag og Nat vilde bede for dem at de alle maatte blive rette Kùchleins; eller at hun havde gjort et helligt Løfte aldrig at nævne sin Mands rette Navn, for om mueligt, at glemme, at hun engang havde været saa kjødelig - - at gifte sig - Hun begyndte da i Almindelighed at fortælle, at hun dengang var meget ung og vild - -